

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: P-427/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, OIB 74610670107, u ime Republike Hrvatske po sutkinji Sandi Navara Sladović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Rajka Mladenovića iz Siska, I. Meštrovića 16, OIB: 29246439951, kojega zastupa punomoćnik Alen Vasiljević, odvjetnik iz Kutine, V. Nazora 7, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. OIB: 53056966535, Zagreb, Magazinska cesta 69, zastupana po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Glamuzina & Grošeta d.o.o., Zagreb, Trg žrtava fašizma 5, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon glavne javne rasprave održane i zaključene 13. travnja 2026. u prisutnosti tužitelja i punomoćnika stranaka, 27. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je Ugovor o kreditu broj:158-50-3350709 od 20. ožujka 2006. između tužitelja Rajka Mladenović iz Siska, I. Meštrovića 16 i Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, ništetan u odnosu na točku 2, u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa te da se tijekom trajanja ugovora o kreditu mogu vršiti promjene ugovorene kamatne stope kao i način i naplata u skladu s važećim odlukama banke, te točku 7 u kojoj je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica i anuiteti o dospijeću u kunama na način da se povrat obveze iz ugovora obračunava po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospijeća, kao i sve ostale ugovorne odredbe koje se odnose na promjenu kamatne stope sukladno odluci tuženika i ugovaranju nepoštenih ugovornih odredaba za valutnu klauzulu u CHF.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati novčani iznos od 6.998,74 Eur zajedno sa zakonskom kamatom od dospijeća svakog pojedinog iznosa do 31. srpnja 2015. u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 5 postotnih poena, a potom od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. sa zakonskom kamatom koja se određuje za svako polugodište uvećavanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećana za tri postotna poena, te potom od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koju je Europska središnja banka primijenila

na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena i to:

- na iznos od 0,46 Eur počev od 31. svibnja 2006.
- na iznos od 6,97 Eur počev od 31. listopada 2008.
- na iznos od 7,94 Eur počev od 5. studenog 2008.
- na iznos od 20,06 Eur počev od 31. prosinca 2008.
- na iznos od 23,77 Eur počev od 31. siječnja 2009.
- na iznos od 25,45 Eur počev od 28. veljače 2009.
- na iznos od 20,83 Eur počev od 31. ožujka 2009.
- na iznos od 21,71 Eur počev od 30. travnja 2009.
- na iznos od 14,64 Eur počev od 31. svibnja 2009.
- na iznos od 9,44 Eur počev od 30. lipnja 2009.
- na iznos od 10,82 Eur počev od 31. srpnja 2009.
- na iznos od 13,57 Eur počev od 31. kolovoza 2009.
- na iznos od 13,33 Eur počev od 30. rujna 2009.
- na iznos od 10,56 Eur počev od 31. listopada 2009.
- na iznos od 15,76 Eur počev od 30. studenog 2009.
- na iznos od 19,93 Eur počev od 31. prosinca 2009.
- na iznos od 25,87 Eur počev od 31. siječnja 2010.
- na iznos od 24,50 Eur počev od 28. veljače 2010.
- na iznos od 32,56 Eur počev od 31. ožujka 2010.
- na iznos od 31,03 Eur počev od 30. travnja 2010.
- na iznos od 34,01 Eur počev od 31. svibnja 2010.
- na iznos od 59,78 Eur počev od 30. lipnja 2010.
- na iznos od 54,47 Eur počev od 31. srpnja 2010.
- na iznos od 66,08 Eur počev od 31. kolovoza 2010.
- na iznos od 60,83 Eur počev od 30. rujna 2010.
- na iznos od 52,42 Eur počev od 31. listopada 2010.
- na iznos od 70,19 Eur počev od 30. studenog 2010.
- na iznos od 92,79 Eur počev od 31. prosinca 2010.
- na iznos od 8,88 Eur počev od 31. siječnja 2011.
- na iznos od 67,91 Eur počev od 3. veljače 2011.
- na iznos od 82,40 Eur počev od 28. veljače 2011.
- na iznos od 75,26 Eur počev od 31. ožujka 2011.
- na iznos od 76,54 Eur počev od 30. travnja 2011.
- na iznos od 106,84 Eur počev od 31. svibnja 2011.
- na iznos od 22,56 Eur počev od 30. lipnja 2011.
- na iznos od 85,35 Eur počev od 4. srpnja 2011.
- na iznos od 26,97 Eur počev od 31. srpnja 2011.
- na iznos od 105,82 Eur počev od 2. kolovoza 2011.
- na iznos od 7,29 Eur počev od 31. kolovoza 2011.
- na iznos od 112,72 Eur počev od 3. rujna 2011.
- na iznos od 32,46 Eur počev od 30. rujna 2011.
- na iznos od 73,56 Eur počev od 4. listopada 2011.
- na iznos od 7,19 Eur počev od 31. listopada 2011.
- na iznos od 97,33 Eur počev od 3. studenog 2011.

- na iznos od 5,02 Eur počev od 30. studenog 2011.
- na iznos od 98,42 Eur počev od 3. prosinca 2011.
- na iznos od 66,38 Eur počev od 31. prosinca 2011.
- na iznos od 43,74 Eur počev od 3. siječnja 2012.
- na iznos od 115,94 Eur počev od 31. siječnja 2012.
- na iznos od 116,71 Eur počev od 29. veljače 2012.
- na iznos od 112,69 Eur počev od 31. ožujka 2012.
- na iznos od 115,41 Eur počev od 30. travnja 2012.
- na iznos od 117,27 Eur počev od 31. svibnja 2012.
- na iznos od 114,14 Eur počev od 30. lipnja 2012.
- na iznos od 114,96 Eur počev od 31. srpnja 2012.
- na iznos od 112,62 Eur počev od 31. kolovoza 2012.
- na iznos od 107,55 Eur počev od 30. rujna 2012.
- na iznos od 112,95 Eur počev od 31. listopada 2012.
- na iznos od 115,54 Eur počev od 30. studenog 2012.
- na iznos od 113,72 Eur počev od 31. prosinca 2012.
- na iznos od 103,53 Eur počev od 31. siječnja 2013.
- na iznos od 112,19 Eur počev od 28. veljače 2013.
- na iznos od 112,95 Eur počev od 31. ožujka 2013.
- na iznos od 109,56 Eur počev od 30. travnja 2013.
- na iznos od 99,00 Eur počev od 31. svibnja 2013.
- na iznos od 74,90 Eur počev od 30. lipnja 2013.
- na iznos od 23,83 Eur počev od 6. srpnja 2013.
- na iznos od 90,40 Eur počev od 31. srpnja 2013.
- na iznos od 10,92 Eur počev od 10. kolovoza 2013.
- na iznos od 79,64 Eur počev od 31. kolovoza 2013.
- na iznos od 25,84 Eur počev od 3. rujna 2013.
- na iznos od 111,24 Eur počev od 30. rujna 2013.
- na iznos od 108,27 Eur počev od 31. listopada 2013.
- na iznos od 110,37 Eur počev od 30. studenog 2013.
- na iznos od 112,75 Eur počev od 31. prosinca 2013.

Obrazloženje

1. Tužitelj Rajko Mladenović podnio je ovom sudu tužbu protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., radi isplate.

2. U tužbi tužitelj navodi da je Ugovorom o kreditu broj 158-50-3350709 od 20. ožujka 2006. godine (dalje: Ugovor o kreditu) sa zasnivanjem založnog prava. Dodatkom br. Konv-01/2016 Ugovora o kreditu broj 158-50-3350709 provedena je konverzija kredita sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju iz 2015., a navedeno nije od utjecaja na nišetne odredbe ugovorne odrede Ugovora o kreditu od 20. ožujka 2006. i to nišetne odredbe o promjenjivosti kamatne stope sukladno odluci tuženika te nišetnoj ugovornoj odredbi prema kojoj su glavnica i kamata veza uz valutu CHF. Odredbom čl. 236 Zakona o obveznim odnosima opisano je da nišetan ugovor ne postaje valjan kad uzrok nišetnosti naknadno nestane. Tužitelj ističe da sklopljenim Dodatkom ugovora o kreditu nije nestao uzrok nišetnosti budući da učinkom konverzije tužitelju nije naknađen iznos štete zbog nišetnosti temeljem nepoštenih ugovorenih

odredaba za valutnu klauzulu CHF i nepoštene i jednostrano promjenjive kamatne stope, već je i u konverziji tuženik koristio nepoštene i jednostrano promjenjive kamatne stope iz usporedivih EUR kredita, nije obračunavao zateznu kamatu, te nije izvršio isplatu tužitelju na koju isti ima pravo zbog više plaćenog tuženiku. Konverzijom se, a ni Zakonom o potrošačkom kreditiranju ne propisuje uklanjanje ništetnih ugovornih odredaba iz osnovnog ugovora, a navedeno je potvrđeno i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2868/18 od 12. veljače 2019. u kojem Vrhovni sud republike Hrvatske obrazlaže da činjenica sklopljenog dodatka ugovoru o kreditu na temelju Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditu ne znači da bi korisnik kredita izgubio pravo na utvrđenje ništetnosti pojedinih odredaba ugovora o kreditu. Tužitelj se stoga poziva na pravno utvrđenje iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019. te ovu tužbu unatoč sklopljenom Dodatku ugovora o kreditu temeljem Zakona o potrošačkom kreditiranju, podnosi radi utvrđenja ništetnosti ugovornih odredaba kojima je bila ugovorena promjena kamatne stope sukladno odluci tuženika i ugovorne odredbe kojom je bila ugovorena valuta u CHF, a uslijed utvrđenja ništetnosti traži i ostvarivanje prava na isplatu za koju smatra da mu pripada zbog više plaćenog tuženiku, a koji iznos je bez osnove stekao tuženik. Budući je prihvaćena konverzija kredita uz valutnu klauzulu u eur ne predstavlja osnovu za gubitkom pravnog interesa tužitelja, tužitelj ističe da je ugovorom o namjenskom kreditu tuženik odobrio i stavio na raspolaganje kreditu u iznosu kunske protuvrijednosti iznosa od 84.657,56 CHF obračunato po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja. Člankom 2 Ugovora o kreditu ugovorena je kamatna stopa od 4,95 %, a koja je promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora. Točkom 1 utvrđen je iznos kredita CHF 84.657,56 u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate. Ugovorom je ugovorena promjenjivost kamatne stope vezano samo uz određenu valutu i vez da se istovremeno preciznost odrede uvjeti promjenjivosti i referenta stopa za koju se promjena veće, dakle sve ovisi o odluci jednog ugovaratelja i to tuženika što uzrokuje neravnotežu stanka u pravima i obvezama na štetu potrošača. Činjenica promjenjivosti obveze tužitelja kao potrošača u odnosu na kamatu, a koju banka kao tuženik određuje jednostranom protivna je načelu savjesnosti i poštena na način kako je to propisano odredbom čl. 4 ZOO-a. Nadalje, tužitelj smatra da je ugovorna odredba kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica, švicarski franak ništetna jer je tuženik kao trgovac, prije i u vrijeme sklapanja ugovora postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakon o zaštiti potrošača (NN 96/03), što proizlazi iz pravomoćne presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. donesene povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača a koja presuda je u dijelu koji se odnosi na valutnu klauzulu potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-7129/13, a stav pravni stav je dodatno potvrđen i odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske od lipnja 2015. povodom revizije. Navedenom presudom utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditu koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovita kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i da je ta ugovorna odredba ništetna. Tužitelj je uslijed postupanja tuženika preplatio iznos od 54.780,07 kuna. Naime kod

ugovora o kreditu roba je iznos kredita, a kamata je cijena ugovora i time bitan elementom ugovora. Kamatu ili kamatnu stopu koju je tuženik primjenjivao iznad redovne ugovorene, tužitelj smatra jednostranom odlukom, bez da e s tužiteljem pregovarao i ugovarao parametre i metode izračuna tih parametra, pa takva promjenjiva kamata je utvrđena nepoštenom i ništetnom.

3. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor mjesne nenadležnosti. Parnične stranke su odredbom čl. 13. Ugovora o kreditu od 20.3.2006. ugovorile mjesnu nadležnosti u mjestu sjedišta kreditora tj. tuženika. tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Tužitelj neosnovano smatra djelomično ništ3etnima odredbe ugovora o kreditu kojima je glavnica kredita vezana uz valutu CHF i kojima je ugovorena kamatna stopa koja je promjenjiva sukladno odlukama tuženika. tuženik ukazuje na činjenicu da je Dodatkom ugovoru broj Konv-01/2016 izvršena konverzija tužiteljeva kredita u skladu s prisilnim odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju. Postupajući po odredbama čl. 19. c. st. 1. 2. ZIDZPK tuženik je tužitelju ponudio konverziju predmetnog ugovora, a koju je konverziju tužitelj dobrovoljno prihvatio. Time je kredit izmijenjen u kredit s valutnom klauzulom u EUR na koji su primijenjene promjenjive redovne kamatne stope jednake kamatnim stopama (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) onima koje je tuženik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja u kunama s valutnom klauzulom u EUR, a sve uplate koje je tužitelj izvršio prema otplatnom planu u CHF obračunate su prilikom izrade novog otplatnog plana. Dodatkom ugovora o kreditu odredbe o valutnoj klauzuli i kamatnoj stopi određene su samim ZIDZPK odnosno u ugovor su unesene iz samog zakona, Sukladno odredbama čl. 81. st. 5. Zakona o zaštiti potrošača (dalje: ZZZP) iz 2003. i odredbama čl. 96. st. 5 ZZZP-a iz 2007. glave zakona koje reguliraju nepoštene ugovorne odredbene primjenjuju se na ugovorne odredbe kojima se u ugovor unose zakonske odredbe prisilne naravi. Osim toga, svrha ZIDZPK bila je s jedne strano trajno rješenje problema kredita u CHF, a s druge stranke rasterećenje sudova od pojedinačnih tužbi potrošača čiji bi ugovori bili konvertirani. Slijedom navedenog neosnovani su tužbeni zahtjevi jer tužitelj traži utvrđenje ništetnosti ugovornih odredaba koje kao takve više ne postoje i ne postoji ugovorna ni zakonska pretpostavka za isplatu temeljem otplatnog plana u CHF jer je isti izmijenjen u otplatni plan s EUR i kamatama primjenjivim na kredite vezan uz valutnu klauzulu EUR i to s danom zaključenja osnovnog ugovora o kreditu. Tužitelj se poziva na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev-2868/18 kojom je odlučeno da tužitelj ima pravni interes za postavljanje zahtjeva za utvrđenje ništetnosti odredbama koje su konverzijom kredita izmijenjene, odnosno da tužba zbog toga ne može biti odbačena nego je o zahtjevu potrebno meritorno odlučiti. Međutim, ova odluka ima isključivo procesno značenje. Odnosi se isključivo na pitanje dopuštenost takve tužbe, dok o osnovanosti istog zahtjeva nema govora, kao što nema govora o osnovanosti zahtjeva za isplatu potrebno meritorno odlučiti. U odnosu na navode tužitelja da bi sporne odredbe ugovora bile ništetne, a da iste ne mogu naknadno konvalidirati, ukazuje se na stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske izražen u odluci posl.br. Rev-112/18. U konkretnom slučaju odredbe koje tužitelj smatra ništetnima izmijenjene su prisilnim propisom (Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju) i voljom stranaka, odnosno voljom tužitelja koji je slobodnom voljom pristao na ponudu konverzije koju mu je tuženik bio obavezan dostaviti. Dakle, sve i da su odredbe o valutnoj klauzuli

i promjenjivoj kamatnoj stopi iz ugovora o kreditu bile ništetne, što tuženik osporava, prisilnim propisom i voljom stranaka retroaktivno su izmijenjene kao da nikad nisu bile ni ugovorene, a predmetni ugovor o kreditu danas postoji kao da je od samog početka vezan uz valutu EUR s kamatnom stopom primjenjivom na kredite u EUR. Opreza radi tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva i ističe prigovor zastare. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška uvećanu za zatezne kamate.

4. Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u ugovor o kreditu (list 7-9 spisa), otplatni plan (list 10-11, 39-46 spisa), Dodatak ugovoru o kreditu (list 12-14 spisa), prijepis knjigovodstvene kartice (list 15-19 spisa), dopis (list 35-38 spisa), pregled izvršenih uplata (47-50), izjava o prihvatu izračuna konverzije (str. 51 spisa), provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještakinji Lidiji Jurković, te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja.

5. Tužitelj Rajko Mladenović u svom iskazu navodi da je sporni ugovor o kreditu sklopio u svrhu kupnje nekretnine i to apartmana na moru koji je bio namijenjen isključivo za potrebe ljetovanja njegove obitelji i njega te u konačnici nakon njegovog odlaska u mirovinu i u svrhu njegova preseljenja te može reći da sada nakon što je otišao u mirovinu i živi u tom apartmanu. Taj kredit je podigao u Raiffeisen banci jer je poznavao direktora i zaposlenike te banke te je sve svoje račune pa tako i tekući račun prenio u navedenu banku. U toj banci je zatražio stambeni kredit te mu je ponuđen isključivo kreditu u valuti CHF sa obrazloženjem da je isti najpovoljniji i da je CHF valuta stabilna valuta. On je ugovor o kreditu čitao prije potpisivanja, no on je ing. metalurgije a ne ekonomski stručnjak te ne može reći da ga je u potpunosti razumio. Zna što znači valutna klauzula i zna da je ugovorio redovnu kamatu koja je tada iznosila 4,75 % i to promjenjivu, no kao što je prethodno naveo bilo mu je rečeno da se radi o stabilnoj valuti i on nije očekivao da će u odnosu na otplatu kredita dolaziti do većih promjena. Nitko mu u banci nije pojašnjavao na koji način i uslijed kojih okolnosti dolazi do promjena u odnosu na otplatu kredita, a vezano za ugovorenu valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu. Ne zna da je uopće ugovorio nadležnost određenog suda u slučaju spora, no može reći da bi mu predstavljalo financijski problem kada bi parnicu ovakve vrste morao voditi pred sudom u Zagrebu, pri čemu ističe da je sporni ugovor o kreditu ugovorio odnosno potpisao u poslovnici tuženika u Sisku. Sa tuženikom nije bilo pregovora o niti jednoj odredbi kredita, a sadržaj ugovora o kreditu sastavljen je od strane tuženika i on je na potpis dobio već sastavljenog. Ističe da je ugovorio konverziju spornog ugovora o kreditu jer mu se na taj način smanjila otplatna rata kredita, iako ne može sa sigurnošću navesti koliko te se sjeća da mu je glavnica u konačnici bila umanjena. Ističe da nije u cijelom periodu otplate kredita iznajmljivao stan koji je kupio tim kreditom. Nije obeštećen ugovorenom konverzijom. Ističe da je sam plaćao rate kredita. Ističe da prije konverzije koju je ugovorio nije pokušao ugovor o kreditu konvertirati u skladu sa čl. 9 Ugovora o kreditu.

6. Vještakinja Lidija Jurković u svom nalazu i mišljenju navodi da je izračun bez primjene kamate od 3,23 % na početni otplatni plan

- pozitivna razlika kamate 9.450,86 kn
- pozitivna tečajna razlika anuiteta 52.731,99 kn
- razlika neotplaćene glavnice EUR kredita 22.769,86 kn

Izračun sa primjenom kamate od 3,23 % na početni otplatni plan

- pozitivna razlika kamate 9.556,70 kn
- pozitivna tečajna razlika anuiteta 52.731,99 kn
- razlika neotplaćene glavnice EUR kredita 26.53,54 kn

Prema zahtjevu tuženika izvršen je prijeboj pozitivnih i negativnih razlika i podaci nakon prijeboja su slijedeći:

izračun bez primjene kamate od 3,23 % na početni otplatni plan

- pozitivna razlika kamate 9.450,86 kn
- ostatak pozitivna tečajne razlike anuiteta nakon prijeboja 40.421,35 kn
- ostatak razlike neotplaćene glavnice nakon prijeboja 12.422,55 kn

Izračun sa primjenom kamate od 3,23 % na početni otplatni plan

- pozitivna razlika kamate 9.556,70 kn
- ostatak pozitivna tečajne razlike anuiteta nakon prijeboja 48.832,94 kn
- ostatak razlike neotplaćene glavnice nakon prijeboja 15.707,23 kn

U očitovanju vještakinja navodi da se iz navedenog može se zaključiti da u slučaju prijeboja isplaćene preplate sa razlikom neotplaćene glavnice kredita ostaje još 1.648,89 € više zaračunate glavnice i ukupno 8.152,76 € pozitivnih razlika te obračunata zakonska zatezna kamata do 30.09.2015. u iznosu od 3.209,94 € što je ukupno 13.011,59 €. U ovom slučaju ostaje još 8.152,76 € ukupnih pozitivnih razlika i dio obračunate zakonske zatezne kamate u iznosu od 2.794,43 € što ukupno daje 10.947,19 €. Obzirom da je na ukupne pozitivne razlike u iznosu od 8.152,76 € obračunata zakonska zatezna kamata do 30.09.2015. na taj iznos bi pripadala i zakonska zatezna kamata od 01.10.2015. do dana isplate i zakonska zatezna kamata obračunata do 30.09.2015. u slučaju da se ne radi prijeboj sa ukamaćenim negativnim razlikama. U slučaju prijeboja i sa negativnim ukamaćenim razlikama onda se uz ukupne pozitivne razlike od 8.152,76 € dio zatezne kamate umanjuje za 415,51 € i ostaje još 2.794,43 € zakonske zatezne kamate, što je ukupno 10.947,19 €.

Na ročištu 13. travnja 2026. vještakinje ističe da je u prvom nalazu i mišljenju radila izračun razlika na dva načina i to u prvom izračunu se kao početni plan uzimao onaj koji je banka dostavila uz ugovor a u drugoj varijanti je od 1.1.2014., na početni plan primijenjena kamatna stopa 3,23 koja je bila zakonom propisana za CHF kredite.

Obzirom da je nakon izrade prvog nalaza 3.8.2020. do izrade dopune nalaza iskristaliziralo se da se ne primjenjuje na početni plana od 1.1.2014. zakonska propisana kamatna stopa od 3,23 tako da je u dopuni nalaza samo prva varijanta dalje obrađena u smislu da sam istu konvertirala u valuti euro i izvršila sa prijeboj pozitivnih i negativnih razlika i iznosa koji je banka priznala tužitelju u postupku konverzije. Prijeboj je izvršila tako da je prvo ukamatila sve pozitivne razlike kamata i tečajne razlike od dana plaćanja do 30.9.2015., zatim ukamatila sam i negativne razlike kamata i tečajnih razlika isto od dana nastanka te razlike do 30.9.2015. , zatim uzela je u obzir razliku neotplaćene

glavnice i po osnovi kamate i po osnovi valute te je uzela u obzir i iznos preplate koju je banka priznala tužitelju u konverziji.

U Sisku, 27. svibnja 2026.

Sutkinja
Sanda Navara Sladović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu i uručenje presude.

Dostavna naredba:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30888-a5c91**

Kontrolni broj: **04d86-c19f0-9d8e2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.